

Voorwoord

Door: Anne Morssink

Het nieuwe collegejaar is alweer een poosje begonnen. Alle studenten waren vol goede voornemens in de collegezalen te vinden. Ook ik had alles netjes gelezen en zat flink te pennen tijdens de colleges! Maar het mocht ook dit jaar niet lang duren... Facebook kwam al snel met vol te staan met geklaag en geSOG en ook op de PAPkamer werd het steeds gezelliger!

Gelukkig waren er genoeg leuke PAPactiviteiten om aan deel te nemen! Verschillende studie-inhoudelijke en ontspannende activiteiten hebben plaatsgevonden in de afgelopen 2 maanden. De tentamens zijn inmiddels alweer voorbij dus een nieuwe PAPeras mag natuurlijk niet ontbreken! Ook deze keer zullen alle activiteiten van het afgelopen blok beschreven worden. Zowel ontspannende activiteiten zoals het Beauty and the Nerd feest, als studie-inhoudelijke activiteiten zoals de excursie naar Bartimeus. Oude bekenden als de PAPdokter, de quotes en het PAPrecept zijn ook deze keer weer aanwezig.

Wat nieuw is in deze PAPeras is bijvoorbeeld het interview met Anne Muller. Ze verteld hierin wat haar ervaringen zijn m.b.t. haar bachelorstage. Ook de nieuwsfeitjes zijn nieuw en leuk om te lezen! En vooral... Niet schrikken bij de laatste pagina, want wat er met Linda is gebeurd?!

Samen met de rest van de PAPerascie wens ik jullie veel leesplezier! Als je nog leuke ideeën hebt voor de PAPeras kun je ze altijd mailen naar info@svpap.nl of kom gewoon gezellig bij ons in de commissie!

Bestuur 2011-2012

Voorzitter:

Hallo allemaal, mijn naam is Malu Ogg, 22. Ik ben opgegroeid in het Zuiden van het land, in de mooiste en oudste

stad van Nederland: Maastricht! Verder heb ik ook een jaar als au pair in Londen gewoond en is dit (schokkend genoeg) al mijn 3de studie!

Mijn favoriete bezigheid is om gezellig met mijn huisgenootjes op de bank te hangen en reality programma's op RTL5 af te kraken. Ik woon namelijk in een ontzettend gezellig studentenhuus op de Amsterdamsestraatweg en twee van mijn vier huisgenootjes zijn ook PAPpers. Ik lees ook heel graag en ga bijna nooit ergens zonder boek naartoe, er is namelijk elke dag wel een dood momentje waarin een boek van pas komt.

Ik zal dit jaar de taak van Voorzitter op mij nemen. Eigenlijk betekent dat dus gewoon dat je mij op iedere pap-gerelateerde activiteit zal tegen komen. Of dat nou onze maandelijkse stamkroeg is, een lezing, workshop of de studiereis, je kunt ervan op aan dat ik erbij ben. Zoals degene die me al wel een beetje kennen weten; ik heb er ontzettend veel zin in en hoop dat we er een mooi feestje van gaan maken dit jaar!

Vice-voorzitter:

Mannen bij pedagogiek : ze bestaan! Als tweedejaars student ben ik daar het levende bewijs van.

Na het eerste jaar overleefd te hebben tussen al de meiden die pedagogiek rijk is, mag ik dit jaar zelfs een heel jaar met zes prachtige dames een geweldige studievereniging besturen. En daar word ik ontzettend enthousiast van!

Maar genoeg daarover, vergeef mij mijn onbeleefdheid en laat mij mezelf eerst nog even voorstellen. Ik ben Johannes, 21 jaar oud, oorspronkelijk afkomstig uit het verre, mooie Limburg, maar inmiddels Utereg helemaal eigen gemaakt als 'mijn stadsie'. Naast mijn studie en bestuursjaar ben ik ook lid bij één van de mooiste studentenverenigingen die Utrecht rijk is, namelijk N.S.U. (in de volksmond Navigators). Ik vind het geweldig om te zien hoe ik zowel bij PAP als bij NSU een steentje bij kan dragen.

Het komende jaar zal ik als Vice-voorzitter veel achter de schermen aan het knokken zijn voor PAP, om de vereniging sterker neer te zetten binnen pedagogiek en de faculteit. Daarnaast heb ik de eer om samen met twee geweldige commissies een mooie almanak neer te mogen zetten en interessante meeloopdagen voor scholieren te organiseren. En last but not least, samen met de mannencommissie van PAP te genieten van het leven als man. Man zijn is goed! Kortom, ik hoop dat ik samen met

jullie dit jaar mag genieten van alle mooie leden en activiteiten die langs gaan komen. Ik ga er in elk geval voor en ik hoop jij ook!

Secretaris

Hee allemaal! Voor sommigen misschien overbodig, maar ik zal mezelf toch maar even voorstellen.

Ik ben Bodine Romijn, 18 jaar en dit jaar krijg ik de ongelooflijke eer om de taak van secretaris te vervullen binnen PAP. Ik ben nu tweedejaars Pedagogische Wetenschappen en ben één van de uitzonderingen die voor de richting MOV heeft gekozen. Ook woon ik sinds september in lunetten – samen met Linda en nog twee tweedejaars PAP'ers – wat me echt prima bevalt! Maar genoeg basic-voorstellen! Hier nog wat dingen die je misschien nog niet over mij weet: Zoals sommige mensen gek zijn van paarden of raceauto's, zo heb ik ook een prachtige hobby die ik met mijn huisgenoten mag delen: De MacDonaldis. Dat klinkt cool en dat is het ook! Geen zorgen, ik ben echt niet elke dag bij de Mac te vinden en mijn aderen zullen niet dichtslippen. De mensen om mij heen zijn echter van mening dat deze voorliefde voor de Mac ondertussen begint uit te monden in een ware obsessie. Maar goed, als je geen gekke obsessie hebt, dan hoor je natuurlijk nergens bij. Verder is de bijnaam die ik met mij mee draag: Duracellkonijntje! Eigenlijk ben ik elk feestje wel van de partij om helemaal los te gaan en zal ik zeker niet de eerste zijn die weggaat. Oh, en katers, daar doe ik niet aan! Dat kunnen alleen echte bikkels zeggen. Wist je trouwens dat er een bikkellijst en een biatchlijst hangt in de

PAPkamer? En dat ik bij allebei (ver)bovenaan sta? (maar verder ben ik wel heel aardig hoor!). Tsjah, eigenlijk was dat wel zo'n beetje alles wat je over mij moet weten!

Penningmeester

Heey allemaal! Ik ben Carolien Mars en 20 jaar. Ik zit nu in het derde jaar van m'n studie en doe de

minor psychosociale problemen. Dit jaar mag ik jullie penningmeester zijn! Uiteraard ben ik al met veel enthousiasme begonnen en wil dit verder dit jaar natuurlijk ook zo voortzetten.

Naast alle activiteit bij PAP ben ik nog lid van een studentenvereniging (VGSU) en ook dat is erg gezellig! Meestal ben ik wel in voor een gezellig activiteit en vind ik het leuk om nieuwe mensen te leren kennen. Ik vind het erg interessant om te kijken hoe mensen met bepaalde situaties omgaan en op dingen reageren. Mede daarom bevalt m'n werk denk ik ook zo goed. Hierbij begeleid ik een jongetje met autisme en doe daarmee allerlei activiteiten. Ik hoop samen met de rest van mijn lieve bestuursgenootjes weer een mooi PAPjaar neer te zetten!

Coordinator Studie-inhoudelijk

Ik ben Linda net 19 jaar en tweedejaars. Ik hou ervan om met familie, vrienden/vriendinnen of mijn vriend

Chris, dingen te ondernemen of gewoon lekker te chillen.

Sinds kort woon op mezelf samen met Bodine, Robin en Elise (ook van PAP). De oase aan rust in huis was wel even wennen als je uit een groot en druk gezin komt met 5 kinderen, maar het leven op kamers is erg leuk. Je komt allemaal dingen over jezelf te weten. Zo ben ik er sinds kort achter dat ik een angst blijf te hebben voor langrijdende treinen. Op de weg van Lunetten naar de uithof kom ik namelijk langs een spoorbaan en als de trein langskomt gaat me hart als een gek kloppen. Deze angst komt waarschijnlijk uit mijn jeugd waarin ik samen met mijn vader vijf gulden muntjes op de spoorbaan ging leggen. Dan was het wachten tot de trein er overheen zou rijden en daarna gingen we op zoek naar dat super coole platgereden muntje. Tijdens dit zoeken wilde mijn vader nogal eens een grap uithalen door 'Pas op, Pas op, de trein komt!' te roepen waarna ik de spoorbaan afsnelde met een bonzend hart.

Ik heb dit jaar allemaal leuke dingen in het verschiet liggen. Binnenkort gaat mijn filmabonnement in en ga ik non-stop naar de film met mijn vriend Chris. Verder ga ik nog op wintersport, studiereis, allemaal leuke dingen doen met PAP. Samen met mijn commissies allemaal leuke en leerzame excursies en lezingen organiseren. Ik heb er al zin in!

Coordinator Ontspanning

Lieve PAPERAS-lezers, Ik begin met het voorstellen van mezelf. Ik ben Lena Klein

Hofmeijer. Ik zit nu in mijn derde jaar. Maar belangrijker nog ben ik coördinator Ontspanning bij studievereniging PAP. Na twee jaar actief lidmaatschap ben ik nu bestuurslid. Naast mijn werkzaamheden binnen pap die jullie allemaal wel kennen (feesten, stamkroegavonden, uitjes, wintersport en EJW organiseren) heb ik ook nog een leven. Het is bijna onmogelijk maar het is zo. Ik speel volleybal, dit jaar ben ik voor het eerst sinds lange tijd weer op een hoger niveau aan het spelen. Dit is dus een grotere uitdaging en super leuk.

Verder sta ik in mijn vrije tijd graag in de keuken. Ik kook graag voor mijn vriendin maar ook graag voor meerdere mensen. Ik vind het super leuk mensen uit te nodigen bij mij te komen eten, mijn vriendin en ik verzorgen dan samen graag een heerlijk drie gangen diner. Naast koken hou ik ook ontzettend van bakken. Van cupcakes met fondant tot grote bijzondere taarten tot toetjes, noem het allemaal maar op. Maar één ding is helemaal bijzonder, ik vind het namelijk erg leuk zelf bonbons te maken. Als ik het niet te druk heb zal er dus ook wat lekkers op de PAPkamer van mij te vinden zijn.

Volgens mij hebben jullie zo wel een idee gekregen van wie ik buiten PAP ben. Nog niet goed genoeg? Kom dan gezellig op de PAPkamer langs om verder met me te babbelen.

Coordinator PR

Mijn naam is Anne Morssink en ik ben 21 jaar oud. Ik studeer natuurlijk net als jullie pedagogische wetenschappen en doe het

studiepad orthopedagogiek. Samen met de rest van het bestuur hopen we van 2011-2012 een knaljaar te maken! Tijdens dit collegejaar ben ik de coördinator-PR binnen studievereniging PAP. Dit houdt in dat ik samen met mijn commissies zal zorgen dat alle leuke PAPactiviteiten bekend worden gemaakt onder de leden! De commissies die ik onder mijn hoede heb zijn de PAPERascie, Foto-filmcie, Webcie en natuurlijk de Promocie. Dingen als de PAPERas, sociale media, posters, filmpjes, foto's, kaartjes,

collegepraatjes, de website worden allemaal door mij en deze commissies geregeld.

Oorspronkelijk kom ik uit Amersfoort waar ik meestal elk weekend nog te vinden ben. Ik woon natuurlijk lekker in Utrecht in een super gezellig huis samen met 2 andere meiden. Lekker samen eten, series als 'Wie is de mol' & 'Expeditie Robinson' met een wijntje drinken zijn dingen die we vaak doen! Daarnaast werk ik bij JoHo om nog een zakcentje bij te verdienen. Dit werk is heel leerzaam, leuk en afwisselend! Lekker in een reiswinkel werken en daarnaast de samenvattingen van pedagogiek maken en verkopen. Door de hele dag leuke reisverhalen en lonelyplanets aan te kijken, is een droom van mij om een mooie wereldreis te maken. Ik hou enorm van films en series en jullie zullen me dan ook vaak treffen in de Pathe bioscoop!

Ik weet zeker dat we er met PAP dit jaar een mooi jaar van gaan maken! Daar zijn we eigenlijk al behoorlijk mee bezig!

EerstejaarsWeekend 2011

Door: Marlie Bartelink

Rond het midden van juli kwamen alle folders binnen van Universiteit Utrecht. Na het een aantal weken stof te hebben laten vangen, haalde ik ze weer tevoorschijn. In die dikke envelop zat ook een flyer voor het EJW van PAP met het thema 100% NL. Het was een vrolijke flyer die voorspelde dat het tweede weekend van september een gezellig weekend zou worden.

Een paar weken later stond ik daar, vrijdagmiddag 9 september, op het Centraal Station. Samen met nog zo'n 40 andere eerstejaars was ik klaar voor een weekendje in

Brabant. Na een trein- en busreis van zo'n anderhalf uur kwamen we aan in Lierop. In de gemeenschappelijke zaal kwamen we samen voor het welkomstwoord. Er werd ons verteld wat de bedoeling was van het weekend en dit wekte ons enthousiasme nog meer op. Er waren 2 grote slaapzalen waar we onze tassen kwijt konden en onze slaapplek uit mochten kiezen. Iedereen had zijn plekje gevonden toen duidelijk werd dat de patatkraam gearriveerd was. Er was voor ons, alleen voor ons, een patatkraam gehuurd. Na dit heerlijke eten was het tijd voor de kennismaking met de groep. Hiervoor was een leuk spel bedacht, kwartet met eigenschappen van iemand.

Later op de avond werd de karaoke aangezet en daar werd goed gebruik van gemaakt. Verschillende groepjes wisten wel een leuk liedje te bedenken dat ze graag

wilden zingen. Toen iedereen uitgezongen was, nam Malu het woord en vertelde ze ons dat er 200 jaar geleden een meisje vermoord is in het bos naast ons en dat ze er nog steeds rondzwerft. De spooktocht begon en dit heeft enkelen flink op de kast gejaagd. Om tot rust te komen werd hierna het kampvuur aangestoken en toen was het tijd om de nachtrust te pakken voor de drukke zaterdag.

De wekker ging om 8 uur om vervolgens te ontbijten met de hele groep. De zaterdag stond in het thema van spelletjes. We begonnen 's ochtend met spelletjes op het grasveld. De

skippybal heeft het rugby niet overleefd, maar het was een leuke ochtend. Na de lunch zagen we een hele rij witte fietsen staan, waarop we naar Helmond fietsten. Hier kreeg elk groepje een foto om vervolgens de plek op te zoeken waar deze gemaakt is, hier een foto van te maken met eigen camera en de leidsters weer op te zoeken voor de volgende foto. Tussendoor waren er nog extra opdrachten. Zo'n 2 uur later waren alle foto's gevonden en kon het groepje (jaja, waaronder ik☺) dat alle foto's had gevonden en alle opdrachten als eerste had uitgevoerd, snel terug fietsen naar de accommodatie om (samen met nog een andere groep) de eerste prijs binnen te halen. Even later kwamen daar ook de andere groepjes aan en was het 's avonds tijd voor de barbecue. Er was voor iedereen wat lekkers en alle buikjes waren goed

gevuld voor de stapavond die op de planning stond.

's Avonds werd er eerst nog een quiz gespeeld en werden de prijzen uitgereikt van alle spellen. Daarna vertrokken we met z'n allen op de witte fietsen naar Someren. Hier was een café waar we een gezellige avond hebben gehad.

De volgende ochtend mochten we iets langer slapen. Maar na het ontbijt was het dan eindelijk tijd om uit te vinden waarom het nodig was dat iedereen een pak vla en een pak bloem meenam. Dit werd snel duidelijk. De bedoeling was dat we gingen rugbyen met pakken vla, dropjes uit een bak bloem vissen met enkel onze mond en je teamgenoten zoveel mogelijk vocht op te laten vangen van een pak sap waar iemand op sprong.

Maar dit liep ietsje anders... Toen de eerst pakken vla open waren, dacht niemand

meer aan de regels van rugby of aan dat dropje dat ergens onder in die bak moest liggen, maar was het enige doel dat iedereen voor ogen had om de rest viezer te krijgen dan je zelf was. Dit leverde een leuk spektakel op. Om de bloem en vla weg te wassen ging iedereen gauw douchen. Na de lunch was het dan al weer tijd om op te gaan ruimen. Vele handen maken licht werk en zo was rond 3 uur alles schoon. Net zoals we aankwamen, vertrokken we weer met z'n allen naar de bus die ons naar Eindhoven zou brengen. Van hieruit ging iedereen zijn eigen weg naar huis en was er een einde gekomen aan het mooi weekend dat mijn flyer me voorspeld had.

Ik denk dat ik namens alle eerstejaars die mee zijn geweest spreek als ik zeg dat het een ontzettend leuk weekend was en ik wil de organisatie hiervoor bedanken!:)

PAP dokter

Elk nummer zullen de PAP dokters een probleem behandelen. Om de professionaliteit te vergroten wordt het probleem behandeld door zowel een mannelijke als een vrouwelijke PAP dokter. Heb je ook een probleem waarbij je de hulp van de PAP dokters kan gebruiken, mail dan je probleem naar info@svpap.nl. Uiteraard wordt alles anoniem behandeld.

Lieve PAPdokter,

Mijn vriendin is verslaafd aan Justin Bieber. Haar kamer hangt vol met JB-posters en ze kan nergens anders over praten. Ik vond JB eerst ook wel oké, maar ik heb het gevoel dat hij mijn BFF overneemt. Ik kan nooit over boys praten die ik leuk vind, want dan begint ze meteen over Justin. Wat kan ik doen?

X Anoniempje

Beste Anoniempje,

Als een wetenschapper zou ik graag het causale verband met die liefde voor Justin Bieber van je vriendin willen onderzoeken, maar als pedagoog weet ik wel beter en zou ik hooguit correlaties met meerdere achterliggende factoren kunnen vinden. Misschien heeft het te maken met identiteitsvorming en weet ze nog niet zo goed wat ze met zichzelf aan moet misschien is haar B(ehavioral) I(nhibition) systeem niet helemaal in orde. Maar als je dan het probleem wil aanpakken zou ik een extreme manier van klassieke coördinatie willen suggereren. Laat voortaan een knal horen zodra ze het woord Justin Bieber zegt of een beeld van hem ziet. Zo zal ze volgens Pavlov Justin Bieber als iets vreselijks zien en daardoor kan je weer praten over de “boys” die je zo leuk vond. En als het niet lukt, blijf het dan proberen want zoals JB himself het zegt: Never say Never..

De mannelijke PAPdokter

Lieve ex-Blieber,

Ik vind het erg vervelend om te horen dat je je zo stoort aan je vriendin, wat mij betreft is haar gedrag volledig normaal. Het lijkt me eerder dat jou gedrag afwijkt van de norm, hoe kun je nou niet constant over DE Blieber willen praten?!

Ik denk dat je je maar even diep moet gaan schamen!neem liever een voorbeeld aan je vriendin en sluit je aan bij de massa van Bliebers, we zullen je verwelkomen in ons midden en samen zullen we door reizen naar het Bieber Paradijs!

De vrouwelijke PAPdokter

Wissel ALV

Door: Stefan Pruijn

Als er één gebeurtenis is waar de fanatieke leden en de bestuursleden zenuwachtig en enthousiast tegelijk van worden dan zijn dat de ALV's en in het specifiek de Wissel ALV. Voor mensen die denken; "wat is een ALV überhaupt...?" Het staat voor Algemene Leden Vergadering, waarbij alle leden van de vereniging mogen komen om hun stem te doen gelden over alles wat maar te maken heeft met de vereniging. Want ondanks dat de bestuursleden veel beslissen en organiseren, zijn de leden de baas op de ALV. Daar kan je invloed hebben op wat de plannen zijn voor de rest van het jaar.

Maar goed, de Wissel ALV aan het begin van elk schooljaar is een erg speciale ALV omdat daar de bestuurswisseling plaatsvindt, een leuke happening waarbij ook gekeken wordt hoe het oud bestuur heeft gepresteerd het afgelopen jaar en hoe het nieuwe bestuur denkt het komende jaar in te vullen. En na

een ALV denkt iedereen altijd nog maar aan 1 ding en dat is eten! Vandaar dat er altijd een hele club na een ALV richting stad vertrekt om nog gezellig met iedereen een hapje te eten.

Bij de afgelopen Wissel ALV ging alleen het eten wat anders, we hadden namelijk tijdens de pauze gegeten en zijn daarna de Cambridgebar op de uithof onveilig gaan maken. Er was op dat moment gratis bier en er waren heel veel goedkope drankjes. Wat tot gevolg had dat de mensen die op het laatst afdropen nogal wat op hadden en niet heel veel meer konden zeggen dan: "*Fuck my life*".

En voor degene die de Wissel ALV hebben gemist, er zijn er gemiddeld 2 a 3 ALV's per jaar dus je hebt nog kansen genoeg om bij zo'n vergadering te zijn.

Constitutieborrel

Door: Joris Hartevelde

Malu had mij in juni al gestrikt voor de taak van pedel. Ze zei me dat het niet veel meer voorstelde dan met mooie zinnen alle andere besturen aankondigen. Hierbij hoorden wat vaste, mooie zinnen en wat kleine mores. Verder moest ik me wat voorbereiden op opmerkingen want gezeik op de pedel schijnt de norm te zijn :)

Aan het begin van de avond was er een gezellig etentje in de stad met het oude en het nieuwe PAP-bestuur. Van hieruit gingen we naar de stadsgenoot om de laatste voorbereidingen te treffen. Vanaf 20:00 tot 22:00 kwamen respectievelijk ouders en vrienden van het nieuwe bestuur; de oud-besturen van PAP; zusterverenigingen (studieverenigingen van pedagogiek uit andere steden of faculteitsverenigingen zoals Alcmeaon); en andere verenigingen uit verschillende steden. In deze volgorde hoorde je de besturen, die zich kwamen melden, aan te kondigen. Zo was het dat een (corporale) studievereniging een aantal keer kwam zeiken dat ze zich al aan het begin van de avond had aangemeld en nog steeds niet was aangekondigd. Ik kon niet meer doen dan reageren met 'Het spijt me maar de oud-besturen gaan voor en er wordt veel voorgedrongen.'. En met dat voordringen werd de avond steeds hectischer.

Als ik een bestuur aankondigde, kwamen er voortdurend opmerkingen als 'Duurt lang' of 'Hoor niks' en anders 'Harder'. Besturen komen met een cadeautje voor het nieuwe bestuur en hebben daarbij een mooi praatje. Verder feliciteren ze uitgebreid en laten daarbij soms een lied horen. Zo werden voorwerpen als een pak Brinta gegeven met het verhaal dat dit de smeuge band tussen PAP en de andere vereniging symboliseerde. Soms ging het feliciteren echter subtiel beledigend, bijvoorbeeld over de outfit van het nieuwe PAP-bestuur. Het was de taak van het bestuur en met name die van Malu om op subtiel wijze deze opmerkingen te pareren. Ze nam hier dan ook de tijd voor. Dit hield wel in dat er meer nare opmerkingen mij kant op kwamen.

De tijd kroop voorbij en de sfeer werd na 21:00 uur wat grimmiger. Er waren bewakers om de rust te bewaken. Als de cadeautjes werden meegenomen, zou dat een ramp betekenen. Daarnaast waren mijn staf en organiseerboekje ook een prooi. Als andere verenigingen één van deze voorwerpen of een van de cadeautjes wisten te bemachtigen, mochten ze iets van ons eisen. Een avondje uit op de kosten van PAP bijvoorbeeld. Er volgde na negen uur ook een aanslag op mij. Een meisje greep naar mijn staf waarna ik deze steviger vasthield. Een ander meisje greep vervolgens mijn boekje en kwam hiermee weg. Hierna volgde een strijd tussen de bewakers van ons, Stefan en Roderick tegenover alle andere besturen. Het brallen liep op een gegeven moment uit de hand: naast het duwen en trekken (wat vrij normaal is) kreeg één van onze bewakers een diepe wond tijdens een stoeipartij om mijn boekje.

Dit gebrul hield een poosje aan en daarbij werd ik bewaakt door Talisa. Dit was nodig omdat soms de pedel ook gejat wordt :)

Toen het verder uit de hand liep, trad de Johannes op als een echte vice-voorzitter. Hij hield een kleine donderspeech waarna iedereen kalmer aan deed. Het hele doel van de avond, met alle mores en cadeautjes stelen, was de banden onderhouden met andere verenigingen.

Ondanks dat de avond niet helmaal verliep als gepland, is dit wel gelukt. Als pedel kwam mijn gebrekkige organiseertalent aan het licht. Het ging niet vanzelf allemaal. Maar de dankbaarheid van PAP-leden was groot en het voelde als een eer om deze taak te mogen vervullen. Een enerverende avond en een ervaring om nooit meer te vergeten!

Stamkroegavonden

Door: Annemarije Erdmann

Gezelligheid, wij pedagogiekstudenten kunnen er geen genoeg van krijgen! Tijdens de stamkroegavond op elke 2e woensdag van de maand is café De Stadsgenoot dan ook gevuld met pedagogen, volle bierglazen en lachsalvo's: alle ingrediënten voor een mooie avond.

Op 21 september was de eerste stamkroegavond van dit collegejaar. Als eerstejaars stapte ik samen met een vriendin uit mijn werkgroep en zonder enige verwachting (tja, wat houdt een stamkroegavond in?) het café binnen. Voor we het wisten werden we al aangesproken door andere PAP-leden: "Hé, wat leuk dat jullie er zijn!" "Net begonnen? Bevalt het een beetje?" "Wij zitten daar, kom erbij zitten." Het werd een erg gezellige avond vol leuke gesprekken en gelach, en ik wist: voor de volgende stamkroegavond trek ik de hele werkgroep mee!

En zo geschiedde het. Op 12 oktober stapte ik samen met 5 andere werkgroepers het café binnen. Omdat we net zijn begonnen met de studie kennen we elkaar nog niet zo goed. En hoe kun je elkaar beter leren kennen dan onder het genot van een drankje en een spelletje? We verenigden dus maar het nuttige met het aangename en startten met het alom bekende spel 'ik heb nog nooit...'. We hebben elkaar leren kennen, en hoe! Zo is M. een keer op een eerste date naar de film New Kids én de McDonald's geweest en is B. een keer omgevallen terwijl ze aan het zoenen was. Tussen alle bedrijven door werd ook nog het lustrumthema bekend gemaakt. Het door Renée bedachte thema is... Xclusief!. Helaas was Renée er zelf niet, dus nam Stefan, als vicevoorzitter van vorig jaar, de honneurs voor haar waar. Op zoiets feestelijks moest natuurlijk geproost worden, dus bestelde iedereen nog maar een drankje. Het werd wederom een fantastische avond die je zelf ook een keer moet meemaken!

Café De Stadsgenoot
De gezelligste huiskamer van Utrecht!
Breedstraat 8 • Utrecht • 030-2232629 • www.destadsgenoot.nl

Excursie Bartimeus

Door: Xenia Wever

'Ik heb twee mensen nodig die een blinddoek willen opzetten en die mag je pas afdoen als ik het zeg' werd ons gezegd nadat we kennis hadden gemaakt met de aardige mevrouw die ons, leden van mijn studievereniging en ik zou gaan rondleiden. Dit leek me leuk. Ik stak mijn hand op en een ander meisje deed dit ook. Nadat ik geblinddoekt was vroeg ik hulp aan een willekeurig persoon. Er werd een hand naar me uitgestoken. Ik vertrouwde op deze persoon, maar toch zette ik hele voorzichtige stappen.

Toen we eenmaal in het gebouw binnen waren mochten we even wachten terwijl de rest naar een kamer liep. En daarna moesten we er zelf blindelings naartoe lopen. 'Volg mij stem' liep de vrouw die ons de rondleiding gaf.

Haar stem volgen, dat ging wel maar toen moesten we trap op. Dit vond ik link. Ik volgde de trapleuning. Maar zo'n trap met een bocht erin is niet leuk, vooral niet als je niks kunt zien. Want wanneer gingen de treden weer omhoog?

We liepen op een gegeven moment een ruimte binnen en werden naar een stoel geleid. En toen werd er aan ons gevraagd om de ruimte te beschrijven. Ik stelde me een kamer voor met een rij stoelen erin. Ik zat midden in een rij, tussen al mijn andere studieverenigingsleden.

Er werd mij gezegd om mijn blinddoek maar af te doen. Ik keek om me heen. Ik zat aan een tafel die in een soort U-vorm stond met een kopje koffie voor me. Dit was totaal anders dan ik het me had voorgesteld.

Ik was bij Bartimeus. Dit is een soort van begeleidingscentrum voor mensen waarbij een bril niet meer werkte.

Sommige hebben vlekken in hun gezichtsveld, dit kan het gevolg zijn van diabetes.

Anderen hebben kokerzicht waarbij ze wat links is en wat rechts is niet kunnen zien. Zo iemand kan de ingang van de trein heel moeilijk vinden maar toch een boek lezen. Raar he?

Als je ouder wordt kan het gebeuren dat je centrale gezichtsveld wegvalt. Dan zie je bijvoorbeeld een lichaam, maar is het gezicht slechts een vlek. Dit kan je merken als iemand je aanspreekt, maar je buurvrouw aanstaart. Op deze manier kunnen ze jou waarnemen.

Als gevolg van een herseninfarct kan het zo zijn dat iemand slechts een half beeld ziet. Als je deze persoon dan een bord voorschotelt eten ze dan slechts de helft op, werd ons verteld. We mochten ook het donker beleven. We stapten een donkere ruimte erin waar je geen hand voor ogen zag, hoe erg je ook je best deed. Met een stok mochten we voor ons uittikken om zo onze weg te vinden.

Ik lette erop dat de structuur onder mijn voeten veranderde van gras, naar grind et cetera. Mijn stok tikte velen keren tegen iets aan. Ik betastte dit vervolgens heel voorzichtig.

We kregen twee opdrachten: een brief posten en aanbellen. Dit klinkt allemaal heel simpel maar dat is het niet als je niks kan zien. Want welk postvak is nou de juiste om

de brief naar Apeldoorn te sturen en aan welke kant van een deur zit de bel ook alweer? Dan is het allemaal opeens een heel stuk moeilijker.

Je zou maar blind of slechtziend zijn. Jij, die dit leest, is dat waarschijnlijk niet. Voor ons is het allemaal zo vanzelfsprekend, maar wees er dankbaar voor.

Column: Mijn moeder kijkt naar persende kamelen en mijn vader speelt met blokken.

Door: Ilya Lisser

Sinds het begin van dit collegejaar woon ik op kamers hier in Utrecht. Ik woon in een wijk waar Geert Wilders leven gevild aan de nu al aan gelegde kerstversiering zou hangen. Ik zal er in ieder geval geen bezwaar tegen hebben, en natuurlijk bedoel ik dat figuurlijk gesproken. Liever had ik Rita Verdonk gehad. Zij was dé aanwinst voor de Nederlandse politiek. Heerlijk hoe ze uit de VVD geknikkerd werd en vervolgens (op krukken!!) haar eigen partij oprichtte. Geen beter cabaret dan haar eigen verkiezingsfilmpje en geen beschamender moment dan dat zij al zingend acteerde in de film 'de leugen'. Nee geef mij maar Rita en geen Geert.

Maar goed, terug naar mijn kamer. Elk weekend vertrek ik richting mijn ouderlijk huis. Op sommige momenten is dat veruit het hoogtepunt van de week. Zoals bijvoorbeeld afgelopen zondag. Er was een film op de Belgische zender Canvas. Mijn ouders schijnen nogal in een wereld te leven waarin alles wat op Canvas te zien is een soort van verheven status heeft en dus van niveau is. Op deze avond was er een film te zien over een kameel. Een persende kameel om precies te zijn. Ik heb een kwartier

meegekeken naar een kameel die in de woestijn op de grond lag te persen. De daarbij behorende geluiden van de kameel zorgden voor de finishing touch. Dit was natuurlijk aanleiding voor mijn broertje, waarvan het einde van de pubertijd nog lang niet in zicht is, om woorden op het scrabble bord te leggen die bij zijn leeftijd horen. Mijn vader, tegen wie hij speelde, was hier erg door gecharmeerd en deed vrolijk mee met woorden leggen die gerelateerd zijn aan: persen, baren, neuken, penetreren ect. Ook de geluiden die de kameel maakte tijdens het bevallen van een jong kameeltje werden grondig beschreven op het scrabble bord. De regel dat er geen kreten mogen worden gelegd werd ook regelmatig geschonden.

Welgeteld heb ik het een kwartier kunnen uithouden in deze gezellig bende en ik kan u vertellen dat er geen avond meer is geweest die zich hieraan heeft kunnen meten. Zelfs het filmpje van Rita is er niks bij. Want zeg nou zelf er gaat toch niks boven persende kamelen op tv en de daar bijhorende geluiden gelegd in blokken. Echt een aanrader voor de komende koude decembermaanden!

Lustrumthema

Door: Lisa Peek

Wauw, wat een fantastisch jaar gaat dit worden voor PAP. Een ontzettend enthousiast nieuw bestuur,

leuke activiteiten en als kers op de slagroom bestaat PAP dit jaar ook nog eens 10 jaar!! Dat betekent dat dit jaar in het teken staat van het tweede lustrum van PAP, aangezien elke 5 jaar dat een vereniging bestaat een lustrum plaatsvindt. Zo ook dus dit jaar!

Omdat we dit natuurlijk niet ongemerkt voorbij wilden laten gaan hebben we de maand maart uitgeroepen tot

lustrummaand!! Dit betekent dat in deze maand 10 activiteiten zullen plaatsvinden, zowel studie-inhoudelijk als ontspannend! Één voor elk jaar dat PAP bestaat.

Ook zal het je misschien opgevallen zijn dat bij de afgelopen stamkroegavond het thema onthuld is. Het thema waarvan de lustrummaand in het teken zal staan is...

Xclusief! (en ja ja, daar komt weer het nummer 10 terug)

De lustrumcommissie is ontzettend druk om er een onvergetelijke maand van te maken waar je nog veel van zal gaan horen. Maar voor nu alvast, PAP gefeliciteerd!

Voorlichting Siriz Ongewenste tienerzwangerschappen

Door: Lindy Hoekman

Maandagmiddag 3 oktober was er een voorlichting geregeld door PAP over ongewenste zwangerschappen. Twee hele leuke vrouwen gaven deze voorlichting. Iedereen kreeg een hand-out van de PowerPointpresentatie die gegeven werd. Eerst werd getest wat wij eigenlijk over jongeren, seks en zwangerschappen wisten. Nou, sommige uitkomsten hadden wij echt niet verwacht! Daarna kregen we een filmpje te zien van tieners die zwanger waren en in een speciaal opvanghuis zaten. Er werd een interview met hen gehouden over hun keuzes in het zwangerschapsproces, of ze steun kregen

van de omgeving, houdt je het kind of laat je abortus plegen en nog veel meer zaken. Allemaal erg interessant om te horen! Toen kregen we een casus die we in tweetallen gingen uitwerken. Bijvoorbeeld: Een meisje is zwanger geworden, ze beslist om abortus te laten plegen, maar de vader is hiertegen. Hoe kan je de vader helpen, informeren, vertellen wat zijn rechten zijn? Nadat we de casussen besproken hadden was er nog de mogelijkheid om een spel te spelen waarbij je je eigen mening over gerelateerde vragen kon geven. Dit was een erg gezellige voorlichting met een hele leuke en open sfeer!

Het PAPrecept

Door: **Lenneke Wentink**

Pasta met verse spinazie, pesto en kip – 4 personen

Ingrediënten:

- 500 gr pasta
- 2 kipfilets
- 90 gr pesto alla Genovese
- 300 gr verse spinazie
- 1 paprika
- 3 tomaten
- 125 ml crème fraîche
- Kipkruiden
- Peper en zout

Bereiding:

Zet een pan water op voor de pasta . Kijk op de verpakking hoe de pasta bereid moet worden. Snij de tomaten en de paprika in kleine blokjes. Kruid de kip met kipkruiden en zout. Leg de kipfilets in een hete pan met olie of boter. Laat de kip aanbakken aan beiden kanten. Doe dan 75 ml water bij de kip en doe een deksel op de pan. Laat dit 10 minuten sudderen. Controleer of de kip gaar is. Snij vervolgens de kip in blokjes. Laat de spinazie in een pan slinken en gooi daarna het vocht weg. Doe de tomaten bij de spinazie en doe de deksel op de pan en laat dit een paar minuten sudderen. Doe hier de paprika, kip, pesto en crème fraîche bij. Blijf goed roeren, zodat er een egale saus ontstaat. Laat de saus kort opkoken. Breng de saus op smaak met zout en peper.

Eet smakelijk!

Cocktailavond

Door: Lenneke Wentink

De geslaagde cocktailavond werd gehouden op donderdag 6 oktober in de Havana. De avond begon om 21.00 uur met een heerlijk Mojito. Het was een goed bezochte avond. Er stonden zelfs mensen op de reservelijst. Onder genot van de eerste cocktail konden de PAPleden goed bijkletsen en nieuwe contacten leggen. Het leuke aan de avond was dat er eerstejaars en meerdere jaars aanwezig waren. De andere 3 cocktails volgden, namelijk de Sweet & sour, de Cosmopolitan en de Strawberry margarita. Het waren allemaal heerlijke cocktails, maar

de Motijto was toch het lekkerst. De avond werd steeds gezelliger en de eerste mensen begonnen te dansen. De muziek was aan het begin helaas niet heel erg stimulerend. Pas rond half één begon de dj te draaien en konden we echt gaan dansen. Er waren nog een paar PAPleden overgebleven, die niet van de dansvloer af te slaan waren. Rond half twee gingen de laatsten naar huis. Helaas moesten we in de regen terug fietsen. Gelukkig was het een ontzettend leuke avond en was het de regen zeker waard.

PAPquotes

Door: Malu Ogg

Pieter: Als ik nou tieten had zou het echt flashen zijn.

Linda: Ik lik er altijd aan maar ik kauw en niet op

Malu tegen Bodine: Ik kan echt makkelijk op je hoofd spugen

Malu: Ik schaam me nu al voor de facebook van morgen!

Bodine: ik vind dit echt een heerlijk nummer

Malu: ik vind jou een heerlijk nummer

Johannes (over het herendispuut): Debora is onze Amuse toch?

Carolien: ik kan het ABC-boeren, ohnee toch niet! FAAL!

Bodine: Aandacht is echt het ergste dat je kan hebben

Malu en Johannes hebben het over een liedje op de radio, sinds een dag of twee van Doe Maar.

Malu: hoe heet deze band ook weer?

Johannes: het ligt op t puntje van m' n tong, ik zeg het straks.

Malu: oh Doe Maar!

Johannes: Nee, straks.

+ als je quotes weet: iemand zegt iets grappigs. Mail dan naar info@svpap.nl

Nieuwsfeitjes

Door: Lisa Peek

'Aantal gameverslaafde kinderen verdubbeld'

Het aantal gameverslaafde jongeren is volgens het Jellinek het afgelopen jaar verdubbeld.

Het gaat in Nederland om twaalfduizend jongeren die verslaafd zijn aan computerspelletjes. De kinderen zitten volgens ontwikkelingspsychologe Ellen van Geffen van Jellinek Jeugd vaak al ver in de problemen voordat een verslaving wordt gesignaleerd.

Bron: www.nu.nl

'Planten zijn goed voor kinderen'

Het zal geen verrassing zijn, maar nu is het uit onderzoek gebleken: planten in de klas hebben een gunstig effect op kinderen.

De lucht is zuiverder, kinderen kunnen zich daardoor beter concentreren en het verzorgen en water geven van de plantjes geeft de leerlingen een betrokken gevoel. De plantenproef liep in twaalf klassen in vier Zuid-Hollandse basisscholen. Het onderzoek is uitgevoerd door onder meer Gezondheidsinstituut NIGZ, Productschap Tuinbouw, TNO en Air So Pure.

Bron: www.nu.nl

'Peuters snel zindelijk door muziekluijer'

Een Belgische wetenschapper heeft een muziekluijer bedacht die kinderen sneller zindelijk zou maken. Ouders moeten een kleefbare strip met urinedetector bevestigen in een wegwerpluijer die geluid maakt als het kind plast.

De onderzoekster, Alexandra Vermandel, stelde vast dat 80 procent van kinderen in een thuissituatie binnen vijf dagen zindelijk was met de muziekluijer. De onderzoekster benadrukt echter dat grote betrokkenheid van de ouders noodzakelijk is. Ook moet het kind eraan toe zijn om te beginnen met zindelijkheidstraining.

Bron: www.nu.nl

Walkin dinner

Door: Melissa Caris

Donderdagavond 20 oktober was het dan zover: het Walkin' Dinner. Een gezellige gelegenheid om veel mensen te leren kennen. Ons avontuur begon op de Amsterdamsestraatweg waar Malu, Dieke en Lisa een Lambrusco en een heerlijk prikkertje mozzarella en tomaat voor ons klaar hadden gemaakt! Na een beetje kennis met elkaar te hebben gemaakt, gingen we van het voorgerecht naar het hoofdgerecht, of course: lopend! Gelukkig regende het niet meer en konden we het huis van Talisa en Lena snel vinden! Zij hadden samen penne met lekkere bolognaise saus gemaakt en daarnaast hadden zij gezorgd voor een eveneens heerlijke macaroni met spinazie, spekjes en kaas. Ze waren wel zo aardig om ook een pannetje te maken voor de vegetariërs. Na dit heerlijke gerecht zijn we met z'n allen naar het toetje gelopen. Dat zorgde echter voor een aantal problemen: woonde Johannes nou op nummer 17 bis,

hmm toch niet, bleek toen we aanbeldde: er deed een vrouw open en we stonden op het punt om te zeggen: 'Toetje! Toetje! Toetje!', maar we wisten ons nog op tijd in te houden, gelukkig, want het zag er niet naar uit dat ze erg enthousiast was om al die lieve Pedagogiek-studenten te ontvangen in haar huis. Toen we een enge meneer gepasseerd waren, die ons overigens vroeg of we nog een klein zusje of dochter hadden (juist?!), waren we bij het goede huis en kregen we een heerlijk toetje: ijs met wafels en een lekker chocoladesaus. Enige probleem: hoe gaan we die wafel fatsoenlijk eten, zonder dat de wafel en het ijs alle kanten opvliegen? Hierna hebben we lekker nog even nagekletst met onze (nieuwe) vriend(inn)en en ging iedereen in groepjes naar huis. In drie woorden: het was lekker! Daarnaast was het super gezellig, bedankt iedereen die zich heeft ingezet voor het lekkere PAP menu!

Dagje met Anne Muller

Hoi allemaal,

Ik ben Anne Muller, 3^e jaars (ortho) pedagogiek en deze periode heb ik de keuzecursus 'Bachelorstage' gekozen. Lisa vroeg mij om een stukje te schrijven voor de Paperas en ik was meteen enthousiast. Al een poosje deel ik mijn stagervaringen op mijn Facebook en het leek me dan ook leuk dit met meerdere mensen te delen.

Ik loop stage op een dagbesteding voor kinderen met een handicap en ontwikkelingsachterstand. Kinderen worden hier begeleid tot het zo zelfstandig mogelijk functioneren in de maatschappij. Ik sta in de ochtend op een groep met kinderen met een ernstige verstandelijke beperking en ook met aanverwante medische problematiek, waaronder epilepsie. De kinderen variëren in leeftijd van 11 tot 18, maar de meesten zijn rond de 17.

In de middag mag ik orthopedagogische taken uitvoeren. Zo is er een jongen met agressie die op de groep vrij onhandelbaar is. Mij is gevraagd de diagnostische cyclus te doorlopen, specifiek op dit agressieve gedrag gericht. De orthopedagogische taken zijn erg leuk om te doen en ik krijg veel vrijheid om de dingen te doen die ik wil.

Op de groep maak ik bijzondere dingen mee die voor mij allemaal nieuw zijn. Zo gaan we 's morgens zwemmen met alle kinderen. Ze kunnen niet zelf aan- en uitkleden dus daar moeten ze bij geholpen worden. Het blijft toch wennen om iemand die niet zo veel van jou verschilt, in leeftijd en fysieke

kenmerken, uit te kleden. En niet verbazend, of misschien ook weer wel; de hormonale ontwikkeling gaat gewoon door. Dit roept ethische kwesties op: "hoe ga je daar mee om?".

Ik moet erg wennen aan het niveau van de kinderen. Zo gingen we laatst knutselen. De begeleider complimenteerde jongen waarmee ik aan het knutselen was dat hij het zo goed gedaan had. Hierop reageerde ik met: "Oh maar hij heeft niet zo veel gedaan toch.", "Jawel", zei ze: "Hij heeft gekeken". Dat was even een omschakeling.

Daarnaast is de agressie op de groep iets waar ik aan moet wennen, of eigenlijk iets waar ik niet aan wil wennen. De kinderen praten niet en hebben veel moeite zichzelf te uiten, dus als hen iets dwars zit en ze gefrustreerd raken, uit dat zich al snel in agressie en schreeuwen. Helaas wil het dan wel eens gebeuren dat je in de weg staat en een klap opvangt.

Er zijn ook een heleboel fijne momenten die je samen deelt. Ondanks dat de kinderen het moeilijk vinden om samen te spelen is het erg mooi om te zien dat ze het toch proberen. Je moet het dan wel begeleiden zodat het goed gaat, maar leuk is het zeker! Daarnaast genieten ze erg van de aandacht die je ze geeft, wat het fijn maakt om met deze kinderen te werken. En momenten die ik erg kan waarderen zijn samen een (baby) boekje lezen en lekker relaxen in de snoezelruimte. Kortom: Ik heb een uitdagende stage waar ik erg veel van kan leren!

Beauty and the nerd feest

Door: Sosha Timmermans

Het begon thuis met de voorbereidingen. Waar is mijn bril, die heb ik toch altijd op? Waarom is het maken van twee staarten nou zo moeilijk, dat doe ik toch elke dag? Gelukkig zitten de sproeten al op mijn gezicht. Ik pak mijn mooiste blouse van de stapel gestreken blousejes en trek mijn mooiste broek hoog op. Bijna de riem vergeten! Op de fiets kwam ik erachter dat ik in alle haast mijn bretels vergeten was...

Aangekomen in K-sjot werd ik toch wel erg zenuwachtig. Wat een beauty's liepen daar rond! Gelukkig zag ik mijn vrienden, de nerds, ook rondlopen. Na een paar biertjes durfde ik de dansvloer op te gaan en mij te mengen tussen al die beauty's. Samen met mijn vrienden sta ik gelukkig wat sterker dan alleen. Het bloeide uit tot een mooi feest. Het was hartstikke druk en er werd ruimschoots bier gedronken. Helaas werd mijn bril weer een aantal keer gestolen, net

als vroeger op het schoolplein... Gelukkig durfde ik, door de hoeveelheid alcohol die ik inmiddels gedronken had, mijn mond open te trekken en mijn bril terug te pakken. Dat scheelt weer een hoop geld voor de aanschaf van een nieuwe!

Het einde van de avond, zeg maar gerust nacht, naderde. Dit feest heeft echt een speciale betekenis voor mij en mijn vrienden gekregen. We voelen ons steeds meer gewaardeerd. Het is een van de eerste keren dat wij binnengelaten werden op dit soort feestjes en we werden nog hartelijk ontvangen ook! Ondanks een aantal pogingen tot het afpakken van de brillen is er niets raars gebeurd. Het is een van de eerste keren geweest dat de beauty's en nerds goed door één deur konden. Ik zeg; voor herhaling vatbaar! Op naar het volgende feest!!

Opleidings advies commissie

Hoi toekomstige pedagogen!

Dit jaar kunnen jullie met al jullie klachten, opmerkingen en vragen bij jullie nieuwe vertegenwoordigers terecht. Wij, Renée Narinx, Ferdi Haartsen, Machteld Lemmens en Libby Hopton, zullen als OpleidingsAdviesCommissie Pedagogische Wetenschappen dit jaar er alles aan doen om er een zo voorspoedig mogelijk jaar van te maken. (Wij zijn zelf ook bachelorstudenten van Pedagogische Wetenschappen en zitten dus in het zelfde schuitje!)

Hoe gaan we dat dan doen?

Om te kijken wat er allemaal speelt binnen onze opleiding zullen we wekelijks met onze studentengeleding vergaderen. In deze vergaderingen bespreken we wat er goed gaat en wat er beter kan. Elke maand zullen we deze punten dan nog ook eens bespreken met de docentengeleding van de opleiding. In deze vergaderingen staan de belangen van de student centraal. Jullie meningen worden dan ook meegenomen en vertegenwoordigd. Deze zullen **anoniem**

blijven. Verder zullen we ook nog vergaderen met de OpleidingsAdviesCommissies van andere studies binnen de faculteit Sociale Wetenschappen.

Wat wordt er allemaal besproken?

Alles wat te maken heeft met de opleiding Pedagogische Wetenschappen. Hierbij kun je denken aan de cursussen, colleges, werkgroepen, opdrachten, werkdruk, tentamens, faciliteiten en de begeleiding van studenten.

Wij zij niets zonder jullie!

Zonder jullie input kunnen wij niets bereiken! Het is dus belangrijk dat als je ergens mee zit, je iets niet eerlijk vindt, of iets niet goed geregeld vindt, je dit meldt bij ons. Dit kan door te mailen, een berichtje achter te laten op discussionboard op Studion, via de werkgroepevaluaties of even langs te komen op de SGS-kamer. We zullen dan ons best doen voor jullie!

Hoe zijn wij te bereiken?

Je mailtjes kun je sturen naar: oacpedagogiek@fss.uu.nl. Als je ons gewoon even op wilt zoeken kun je langskomen op de SGS-kamer (E050).

Groetjes,

Renée, Ferdi, Machteld en Libby

de OpleidingsAdviesCommissie
Pedagogische Wetenschappen 2011-2012

Kinderuitspraken

Door: Lisa Peek

Iedereen herinnert zich nog wel zijn of haar nieuwsgierigheid tijdens de peutertijd en het scala aan waarom-vragen die hiermee gepaard gingen. Het leuke hieraan is dat kinderen hierdoor ook vaak nog niet weten waar ze het over hebben en dit inzicht nog moeten verkrijgen. Dit resulteert in de meest hilarische uitspraken en vragen. De eerste van deze uitspraken hoorde ik een tijdje geleden in de supermarkt, ik heb heel hard moeten lachen! ;)

In de supermarkt ziet een kindje van een jaar of 4 een voorverpakte kip liggen en vraagt aan haar vader: 'Pap!? Is dat een dode kikker?'

Kind: Juf, mijn handen zijn zo koud !
Juf: Dan doe je ze even in je jaszak, lekker warm.

Kind: Nee, dat kan niet want daar zitten mijn handschoenen al in.

Jeffrey kreeg aan het eind van groep 3 zijn rapport. Oma vroeg "en Jeffrey had je een mooi rapport? 'Jaaaaaaa', zei hij 'een gele!'

'Later neem ik zeven kinderen,' zegt Menco. 'Nou als Carla dat maar wil,' merkt zijn oudere zusje op. (Carla is het vriendinnetje van Menco) Menco: 'Poeh, dan doe ik het toch zeker stiekem.'

Moeder wil haar zoon voorbereiden op groep drie. 'Je mag straks overdag geen dutje meer doen en je krijgt een schooltas en een etui voor je pennen en potloden.' De jongen slikt even en vraagt: *'Heet ik dan nog wel Bas?'*

Marloes mag met opa en oma naar de dierentuin. In de rustpauze laat opa de namen van de dieren de revue passeren. Marloes: *'Maar ... hoe heet tie ook alweer?'* Opa en oma wachten gespannen. *'O, ja ik weet het... de varkenshaas zijn we nog niet tegen gekomen.'*

In de dierentuin lopen een vader en zijn zoontje van een jaar of 5. Het ventje in kwestie ziet een pinguïn met een bek vol takjes die een nestje aan het maken is en zegt: 'Kijk pap, die gaat vanavond lekker een kampvuurtje stoken!'

Ben je verhuisd of gestopt met de studie?

Geef dit dan even door aan het PAPbestuur door een e-mail te sturen naar info@svpap.nl Op die manier blijft de ledenlijst up-to-date.

Heb je je studie afgerond?

Dan is er de mogelijkheid om als alumnidid betrokken te blijven bij jouw studievereniging. Stuur dan een e-mail naar info@svpap.nl voor meer informatie over STAP, onze alumnivereniging!